

DYREKTYWA RADY 2006/117/EURATOM**z dnia 20 listopada 2006 r.****w sprawie nadzoru i kontroli nad przemieszczaniem odpadów promieniotwórczych oraz wypalonego paliwa jądrowego**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 31 ust. 2 i art. 32,

uwzględniając wniosek Komisji, opracowany po otrzymaniu opinii grupy osób wyznaczonych przez Komitet Naukowo-Techniczny spośród ekspertów naukowych z państw członkowskich, zgodnie z art. 31 Traktatu, po konsultacji z Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Działania związane z przemieszczaniem odpadów promieniotwórczych lub wypalonego paliwa jądrowego podlegają określonym wspólnotowym i międzynarodowym wymogom prawnym, związanym w szczególności z bezpiecznym transportem materiałów promieniotwórczych oraz z warunkami składowania lub przechowywania odpadów promieniotwórczych i wypalonego paliwa jądrowego w kraju przeznaczenia.
- (2) Ponadto ochrona zdrowia pracowników i ogółu społeczeństwa wymaga, aby przemieszczanie odpadów promieniotwórczych lub wypalonego paliwa jądrowego pomiędzy państwami członkowskimi, a także do i ze Wspólnoty podlegało obowiązkowemu wspólnemu systemowi uprzednich zezwoleń.
- (3) Jak stwierdzono w rezolucji Rady z dnia 22 maja 2002 r. w sprawie ustanowienia krajowych systemów nadzoru i kontroli obecności materiałów promieniotwórczych przy recyklingu materiałów metalicznych w państwach członkowskich ⁽³⁾, ważne jest minimalizowanie zagrożenia radiologicznego wynikającego z obecności materiałów promieniotwórczych w materiałach metalicznych przeznaczonych do recyklingu.
- (4) Dyrektywa Rady 92/3/Euratom z dnia 3 lutego 1992 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów radioaktywnych między państwami członkowskimi oraz do Wspólnoty i poza jej obszar ⁽⁴⁾ ustanowiła wspólnotowy system ścisłej kontroli i uprzednich zezwoleń na przemieszczanie odpadów promieniotwórczych, który okazał się zadowalający. W świetle dotychczasowego doświadczenia do dyrektywy tej należy jednakże wnieść

poprawki mające na celu doprecyzowanie, a także dodanie nowych pojęć i definicji, w celu zaradzenia sytuacjom, które w przeszłości nie były objęte dyrektywą i uproszczenia istniejącej procedury dotyczącej przemieszczania odpadów promieniotwórczych pomiędzy państwami członkowskimi, a także zagwarantowanie spójności z innymi przepisami wspólnotowymi i międzynarodowymi, w szczególności ze Wspólną konwencją w sprawie bezpieczeństwa gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami radioaktywnymi (zwaną dalej „Wspólną konwencją”), do której Wspólnota przystąpiła dnia 2 stycznia 2006 r.

- (5) W ramach piątego etapu inicjatywy SLIM (Simpler Legislation for the Internal Market – uproszczone prawodawstwo dla rynku wewnętrznego) ustanowiono grupę roboczą składającą się z przedstawicieli państw członkowskich oraz adresatów dyrektywy 92/3/Euratom w celu omówienia uwag przez nich zgłoszonych podczas dostosowywania tej dyrektywy do obowiązujących przepisów i instrumentów międzynarodowych.
- (6) Procedura określona w dyrektywie 92/3/Euratom w praktyce jest stosowana jedynie w odniesieniu do przemieszczania wypalonego paliwa jądrowego, które nie jest przeznaczone do dalszego wykorzystania, a zatem na użytek tej dyrektywy traktowane jest jako „odpady promieniotwórcze”. Z radiologicznego punktu widzenia nieuzasadnione jest wyłączenie stosowania procedury nadzoru i kontroli w odniesieniu do wypalonego paliwa jądrowego, które jest przeznaczone do ponownego przetwarzania. Właściwym jest zatem, by niniejsza dyrektywa obejmowała wszelkie przemieszczanie wypalonego paliwa jądrowego, niezależnie od tego, czy jest ono przeznaczone do składowania, czy też do ponownego przetworzenia.
- (7) Każde państwo członkowskie powinno pozostawać w pełni odpowiedzialne za sposób postępowania z odpadami promieniotwórczymi i wypalonym paliwem jądrowym, w ramach swojej jurysdykcji, wybierając ponowne przetwarzanie wypalonego paliwa lub zmierzając do jego ostatecznego składowania i nie przewidując jego dalszego wykorzystania. Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać prawa państw członkowskich do wywozu wypalonego paliwa w celu jego ponownego przetwarzania i żaden przepis niniejszej dyrektywy nie powinien oznaczać, że państwo członkowskie przeznaczenia ma obowiązek przyjmować przemieszczane odpady promieniotwórcze i wypalone paliwo jądrowe przeznaczone do końcowego przetwarzania lub składowania, z wyjątkiem przemieszczeń zwrotnych. Każda odmowa przyjęcia takich przemieszczeń powinna być uzasadniana na podstawie kryteriów określonych w niniejszej dyrektywie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 286 z 17.11.2005, str. 34.

⁽²⁾ Opinia wydana dnia 5 lipca 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. C 119 z 22.5.2002, str. 7.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 35 z 12.2.1992, str. 24.

- (8) Uproszczenie istniejącej procedury nie powinno ograniczać istniejących praw państw członkowskich do wyrażenia sprzeciwu lub określenia warunków przemieszczania odpadów promieniotwórczych, na który wymagana jest ich zgoda. Zastrzeżenia nie powinny mieć charakteru arbitralnego i powinny opierać się na stosownych przepisach krajowych, wspólnotowych lub międzynarodowych. Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać praw i obowiązków wynikających z prawa międzynarodowego, zwłaszcza w zakresie wykonywania praw i korzystania ze swobód przewidzianych prawem międzynarodowym w zakresie żeglugi morskiej i rzecznej w przypadku statków oraz żeglugi powietrznej w przypadku statków powietrznych.
- (9) Możliwość odrzucenia przez państwo członkowskie przeznaczenia lub tranzytu automatycznej procedury wydawania zgody na przemieszczanie stwarza nieuzasadnione obciążenia administracyjne oraz stwarza stan niepewności. Obowiązkowe potwierdzenie otrzymania wniosku przez organy krajów przeznaczenia i tranzytu, jak również przedłużenie terminu wydania zgody powinno pozwolić na przyjęcie z dużym stopniem pewności, że udzielono milczącej zgody.
- (10) „Zezwolenia” na przemieszczanie w rozumieniu niniejszej dyrektywy nie powinny zastępować żadnych krajowych wymogów związanych z przemieszczaniem, takich jak licencje transportowe.
- (11) W celu ochrony zdrowia ludzkiego oraz środowiska naturalnego przed zagrożeniem spowodowanym przez odpady promieniotwórcze należy wziąć pod uwagę ryzyko występujące poza terytorium Wspólnoty. W przypadku wywozu odpadów promieniotwórczych i wypalonego paliwa jądrowego poza terytorium Wspólnoty należy nie tylko poinformować państwo trzecie przeznaczenia o przemieszczaniu, lecz także uzyskać jego zgodę na nie.
- (12) Właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia powinny współpracować i utrzymywać łączność z pozostałymi zaangażowanymi właściwymi organami, by uniknąć niepotrzebnej zwłoki i zapewnić sprawny przebieg określonej w niniejszej dyrektywie procedury wydawania zgody.
- (13) Wymóg, by podmiot odpowiedzialny za przemieszczanie w razie potrzeby podjął działania naprawcze dotyczące bezpieczeństwa w przypadku niedojścia przemieszczania do skutku, nie powinien powodować, że mechanizmy ustanowione przez państwa członkowskie na szczeblu krajowym nie mają zastosowania.
- (14) Wymóg, by posiadacz ponosił koszty powstałe w przypadku niedojścia przemieszczania do skutku, nie powinien powodować, że mechanizmy ustanowione przez państwa członkowskie na szczeblu krajowym lub jakiegokolwiek przepisy umów zawartych pomiędzy posiadaczem a jakąkolwiek inną osobą zaangażowaną w przemieszczanie nie mają zastosowania.
- (15) Ponieważ odpady promieniotwórcze – w takim stopniu, w jakim jest to zgodne z bezpiecznym gospodarowaniem takimi materiałami – powinny być składowane w tym państwie, w którym powstały, państwa członkowskie powinny propagować wzajemne porozumienia ułatwiające bezpieczne i sprawne gospodarowanie wypalonym paliwem jądrowym lub odpadami promieniotwórczymi z państw członkowskich, które wytwarzają je w małych ilościach i w których tworzenie odpowiednich obiektów nie byłoby uzasadnione z radiologicznego punktu widzenia.
- (16) Jeżeli pomiędzy odbiorcą w państwie trzecim a posiadaczem w państwie trzecim została zawarta umowa zgodnie z art. 27 Wspólnej konwencji, umowa ta może być wykorzystana na użytek niniejszej dyrektywy.
- (17) Na użytek niniejszej dyrektywy oraz w świetle dotychczasowych doświadczeń istniejący standardowy dokument powinien zostać dostosowany. W celu zapewnienia przejrzystości powinien zostać ustanowiony obowiązek opracowania nowego standardowego dokumentu przed terminem transpozycji niniejszej dyrektywy. Jednakże jeśli termin ten nie zostanie dotrzymany, o stosowaniu istniejącego standardowego dokumentu powinny stanowić przepisy przejściowe. Ponadto jasne zasady odnośnie do stosowania języków powinny zagwarantować pewność prawną i pozwolić na uniknięcie nieuzasadnionych opóźnień.
- (18) Okresowe sprawozdania, przedkładane przez państwa członkowskie Komisji oraz przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, powinny dostarczać przydatnych informacji na temat zezwoleń wydanych w całej Wspólnocie oraz wskazywać ewentualne trudności napotkane w praktyce przez państwa członkowskie i rozwiązania przez nie zastosowane.
- (19) Dyrektywa Rady 96/29/Euratom z dnia 13 maja 1996 r. ustanawiająca podstawowe normy bezpieczeństwa w zakresie ochrony zdrowia pracowników i ogółu społeczeństwa przed zagrożeniami wynikającymi z promieniowania jonizującego⁽¹⁾ ma między innymi zastosowanie do transportu, przywozu do Wspólnoty i wywozu z niej substancji promieniotwórczych oraz ustanawia system sprawozdawczości i wydawania zezwoleń w odniesieniu do działań mających związek z promieniowaniem jonizującym. Przepisy te są zatem istotne dla dziedziny objętej niniejszą dyrektywą.
- (20) W świetle powyższego należy zatem – w celu zapewnienia przejrzystości – uchylić i zastąpić dyrektywę 92/3/Euratom. Niniejsza dyrektywa nie narusza zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego oraz stosowania uchylonej dyrektywy.

(¹) Dz.U. L 159 z 29.6.1996, str. 1.

- (21) Zgodnie z pkt 34 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽¹⁾ państwa członkowskie są zachęcane do sporządzania – w interesie swoim, jak i Wspólnoty – i publikowania własnych tabel możliwie jak najdokładniej ilustrujących współzależności pomiędzy niniejszą dyrektywą a środkami transpozycji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ 1

PRZEPISY WSTĘPNE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres zastosowania

1. Niniejsza dyrektywa ustanawia wspólnotowy system nadzoru i kontroli nad transgranicznym przemieszczaniem odpadów promieniotwórczych i wypalonego paliwa jądrowego – w celu zagwarantowania właściwej ochrony ludności.
2. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do transgranicznego przemieszczania odpadów promieniotwórczych lub wypalonego paliwa jądrowego, jeżeli:
 - a) kraj pochodzenia lub kraj przeznaczenia, lub jakiegokolwiek kraj tranzytowy jest państwem członkowskim Wspólnoty; oraz
 - b) ilości oraz stężenie transportowanego materiału przekraczają poziomy określone w art. 3 ust. 2 lit. a) i b) dyrektywy 96/29/Euratom.
3. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do przemieszczania nieużywanych już źródeł do dostawcy lub wytwórcy źródeł promieniotwórczych albo do zatwierdzonego obiektu.
4. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do przemieszczania materiałów promieniotwórczych odzyskanych w celu dalszego wykorzystywania przez ponowne przetwarzanie.
5. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do transgranicznego przemieszczania odpadów zawierających wyłącznie naturalnie występujący materiał promieniotwórczy, niepowstały w wyniku danej działalności.
6. Niniejsza dyrektywa nie narusza praw i zobowiązań wynikających z prawa międzynarodowego.

Artykuł 2

Przemieszczanie zwrotne związane z przetwarzaniem i ponownym przetwarzaniem

Niniejsza dyrektywa nie narusza prawa państwa członkowskiego ani przedsiębiorstwa usytuowanego w tym państwie członkowskim, do których:

- a) mają zostać przemieszczone odpady promieniotwórcze w celu przetworzenia; lub
- b) mają zostać przemieszczone inne materiały w celu odzyskania odpadów promieniotwórczych,

by zwrócić odpady promieniotwórcze po przetworzeniu do kraju ich pochodzenia. Nie narusza ona także prawa państwa członkowskiego ani prawa przedsiębiorstwa z tego państwa członkowskiego – do których wypalone paliwo jądrowe ma zostać przemieszczone w celu ponownego przetwarzania – do tego, by zwrócić do kraju pochodzenia odpady promieniotwórcze odzyskane w wyniku ponownego przetwarzania.

Artykuł 3

Transgraniczne przemieszczanie wypalonego paliwa jądrowego w celu ponownego przetwarzania

Bez uszczerbku dla kompetencji każdego z państw członkowskich do określenia własnego sposobu postępowania z wypalonym paliwem jądrowym, niniejsza dyrektywa nie narusza prawa państwa członkowskiego do wywozu wypalonego paliwa w celu ponownego przetworzenia – przy uwzględnieniu zasad wspólnego rynku atomowego, w szczególności na swobodę przepływu towarów. Te przemieszczenia i wywozy są nadzorowane i kontrolowane zgodnie z procedurami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 4

Przemieszczanie zwrotne związane z przemieszczeniami, na które nie wydano zezwolenia i niezgłoszonymi odpadami promieniotwórczymi

Niniejsza dyrektywa nie narusza prawa państwa członkowskiego do tego, by bezpiecznie zwrócić do kraju pochodzenia:

- a) przemieszczenia odpadów promieniotwórczych i wypalonego paliwa jądrowego objęte zakresem niniejszej dyrektywy, na które nie uzyskano właściwego zezwolenia zgodnie z niniejszą dyrektywą; oraz
- b) odpady skażone promieniotwórczo lub materiał zawierający źródło promieniotwórcze, jeśli materiał ten nie został zgłoszony jako odpady promieniotwórcze przez kraj pochodzenia.

Artykuł 5

Definicje

Na użytek niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- 1) „odpady promieniotwórcze” oznaczają materiały promieniotwórcze w stanie lotnym, ciekłym lub stałym, nieprzeznaczone do dalszego wykorzystania – ani przez kraj pochodzenia, ani przez kraj przeznaczenia, ani przez osobę fizyczną lub prawną, której decyzja jest akceptowana przez te kraje – i podlegające kontroli jako odpady promieniotwórcze sprawowanej przez organ regulacyjny zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi kraju pochodzenia i przeznaczenia;
- 2) „wypalone paliwo jądrowe” oznacza paliwo jądrowe, które zostało napromieniowane w rdzeniu reaktora i na stałe z niego usunięte; wypalone paliwo jądrowe może zostać uznane za materiał nadający się do ponownego przetworzenia lub może zostać przeznaczone do ostatecznego składowania bez dalszego wykorzystywania i potraktowane jako odpad promieniotwórczy;

⁽¹⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, str. 1.

- 3) „ponowne przetwarzanie” oznacza proces lub działanie, którego celem jest wydobycie izotopów promieniotwórczych ze zużytego paliwa jądrowego w celu jego dalszego wykorzystania;
- 4) „przemieszczanie” oznacza ogół działań podejmowanych przy przewozie odpadów promieniotwórczych lub wypalonego paliwa jądrowego z kraju pochodzenia lub państwa członkowskiego pochodzenia do kraju przeznaczenia lub państwa członkowskiego przeznaczenia;
- 5) „przemieszczanie wewnątrz Wspólnoty” oznacza przemieszczanie, w którego przypadku kraj pochodzenia i kraj przeznaczenia są państwami członkowskimi;
- 6) „przemieszczanie poza Wspólnotę” oznacza przemieszczanie, w którego przypadku kraj pochodzenia lub kraj przeznaczenia są państwami trzecimi;
- 7) „składowanie” oznacza złożenie odpadów promieniotwórczych lub wypalonego paliwa jądrowego w zatwierdzonym obiekcie bez zamiaru ponownego ich wydobycia;
- 8) „przechowywanie” oznacza przetrzymywanie odpadów promieniotwórczych lub wypalonego paliwa jądrowego w obiekcie pozwalającym na ich magazynowanie z zamiarem ponownego ich wydobycia;
- 9) „posiadacz” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która przed przeprowadzeniem przemieszczania odpadów promieniotwórczych lub wypalonego paliwa jądrowego jest na mocy obowiązującego prawa krajowego odpowiedzialna za takie materiały i planuje dokonanie ich przemieszczenia do odbiorcy;
- 10) „odbiorca” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, do której przemieszcza się odpady promieniotwórcze lub wypalone paliwo jądrowe;
- 11) „kraj lub państwo członkowskie pochodzenia” i „kraj lub państwo członkowskie przeznaczenia” oznaczają odpowiednio: każdy kraj lub państwo członkowskie, z którego planuje się przemieszczanie lub w którym już je zapoczątkowano, oraz każdy kraj lub państwo członkowskie, do którego planuje się przemieszczenie lub do którego jest ono dokonywane;
- 12) „kraj tranzytu lub państwo członkowskie tranzytu” oznacza każdy kraj lub państwo członkowskie, które nie są krajem lub państwem członkowskim pochodzenia ani krajem lub państwem członkowskim przeznaczenia i przez których terytorium przemieszczanie jest zaplanowane lub dokonywane;
- 13) „właściwe organy” oznaczają wszelkie organy, które na mocy przepisów ustawowych lub wykonawczych kraju pochodzenia, kraju tranzytowego lub kraju przeznaczenia są upoważnione do stosowania systemu nadzoru i kontroli nad przemieszczaniem odpadów promieniotwórczych i wypalonego paliwa jądrowego;
- 14) „źródło zamknięte” ma znaczenie, które terminowi temu zostało nadane w dyrektywie 96/29/Euratom, i jako integralną część źródła obejmuje, w odpowiednich przypadkach, pojemnik zawierający materiał promieniotwórczy;
- 15) „źródło już nieużywane” oznacza źródło zamknięte, które nie jest już wykorzystywane ani nie planuje się jego wykorzystania w działaniach, na które wydano zezwolenie;
- 16) „zatwierdzony obiekt” oznacza obiekt na terytorium kraju zatwierdzony przez właściwe organy tego kraju zgodnie z prawem krajowym do długoterminowego przechowywania lub składowania źródeł zamkniętych albo obiekt odpowiednio zatwierdzony zgodnie z prawem krajowym do tymczasowego przechowywania źródeł zamkniętych;
- 17) „poprawnie wypełniony wniosek” oznacza standardowy dokument spełniający wszystkie wymagania określone zgodnie z art. 17.

ROZDZIAŁ 2

PRZEMIESZCZANIE WEWNĄTRZ WSPÓLNOTY

Artykuł 6

Wniosek o zezwolenie na przemieszczanie

1. Posiadacz planujący przeprowadzenie lub zorganizowanie wewnątrz Wspólnoty przemieszczania odpadów promieniotwórczych lub wypalonego paliwa jądrowego składa poprawnie wypełniony wniosek o zezwolenie do właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia.
2. Wniosek ten może dotyczyć więcej niż jednego przemieszczania, pod warunkiem że:
 - a) odpady promieniotwórcze lub wypalone paliwo jądrowe, których dotyczy wniosek, mają zasadniczo takie same właściwości fizyczne, chemiczne i promieniotwórcze; i
 - b) przemieszczania mają zostać przeprowadzone między tym samym posiadaczem a tym samym odbiorcą i podlegać tym samym właściwym organom; i
 - c) jeżeli przemieszczenia wymagają tranzytu przez państwa trzecie, tranzyt ten odbywa się przez to samo przejście graniczne wjazdu do lub wyjazdu ze Wspólnoty oraz przez to samo przejście lub te same przejścia graniczne danego państwa trzeciego lub danych państw trzecich, chyba że odpowiednie właściwe organy uzgodniły między sobą inaczej.

Artykuł 7

Przekazywanie wniosku do właściwych organów

1. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia przesyłają poprawnie wypełniony wniosek, o którym mowa w art. 6, właściwym organom państwa członkowskiego przeznaczenia i państw członkowskich tranzytu, jeśli takie istnieją, by te wydały swoją zgodę.

2. Właściwe organy zaangażowanych państw członkowskich podejmują niezbędne działania, by przy posługiwaniu się informacjami o przemieszczeniach podlegających niniejszej dyrektywie zapewnić należytą staranność i ochronę przeciwko nieuprawnionemu wykorzystywaniu tych informacji.

Artykuł 8

Potwierdzenie otrzymania oraz wezwanie do uzupełnienia informacji

1. Właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia i państwa członkowskiego tranzytu sprawdzają w terminie 20 dni od otrzymania wniosku, czy wniosek jest poprawnie wypełniony w rozumieniu art. 5 pkt 17.

2. Jeżeli wniosek jest poprawnie wypełniony, to w terminie nie dłuższym niż 10 dni od upływu 20-dniowego terminu określonego w ust. 1 właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia wysyłają właściwym organom państwa członkowskiego pochodzenia potwierdzenie otrzymania, a innym zaangażowanym właściwym organom – kopię tego potwierdzenia.

3. Jeżeli którykolwiek z właściwych organów zaangażowanych państw członkowskich uzna, że wniosek nie jest poprawnie wypełniony, wzywa on właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia do uzupełnienia informacji, a o swoim wezwaniu informuje pozostałe właściwe organy. Z wezwaniem takim występuje się przed upływem terminu określonego w ust. 1.

Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia przekazują wymagane informacje danym właściwym organom.

W terminie nie dłuższym niż 10 dni od daty otrzymania brakujących informacji, ale nie wcześniej niż po upływie terminu 20-dniowego określonego w ust. 1 właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia wysyłają właściwym organom państwa członkowskiego pochodzenia potwierdzenie otrzymania, a innym zaangażowanym właściwym organom – kopię tego potwierdzenia.

4. Terminy wysłania potwierdzenia otrzymania określone w ust. 1–3 mogą zostać skrócone, jeśli właściwe organy państwa przeznaczenia i tranzytu stwierdzą, że wniosek został poprawnie wypełniony.

Artykuł 9

Zgoda i odmowa jej wydania

1. W terminie nieprzekraczającym dwóch miesięcy od daty potwierdzenia otrzymania właściwe organy wszystkich zainteresowanych państw członkowskich powiadamiają właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia o wydaniu zgody lub o warunkach, od których spełnienia uzależniają wydanie zgody, lub o odmowie wydania zgody.

Właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia lub któregośkolwiek z państw członkowskich tranzytu mogą jednak wnieść o przedłużenie okresu, o którym mowa w akapicie pierwszym, o nie więcej niż jeden miesiąc, w celu ogłoszenia swojego stanowiska.

2. Jeżeli po upływie terminów, o których mowa w ust. 1, nie otrzymano odpowiedzi od właściwych organów państwa członkowskiego przeznaczenia lub państw członkowskich planowanego tranzytu, uznaje się, że kraje te wydały zgodę na przemieszczanie będące przedmiotem wniosku.

3. W przypadku, gdy państwo członkowskie odmawia wydania zgody lub uzależnia jej wydanie od spełnienia określonych warunków, przedstawia ono uzasadnienie oparte:

- a) w przypadku państw członkowskich tranzytu – na stosownych przepisach krajowych, wspólnotowych lub międzynarodowych mających zastosowanie do przemieszczania materiałów promieniotwórczych;
- b) w przypadku państw członkowskich przeznaczenia – na stosownych przepisach mających zastosowanie do gospodarki odpadami promieniotwórczymi lub wypalonym paliwem jądrowym, lub na stosownych przepisach krajowych, wspólnotowych lub międzynarodowych mających zastosowanie do przemieszczania materiałów promieniotwórczych.

Właściwe organy państw członkowskich – państwa tranzytu, jak i państwa przeznaczenia – nie mogą zastrzegać warunków bardziej rygorystycznych niż warunki określone dla podobnego przemieszczania dokonywanego w granicach tych państw członkowskich.

4. Państwo lub państwa członkowskie, które wydały zgodę na tranzyt danego przemieszczania, nie mogą odmówić wydania zgody na przemieszczanie zwrotne w następujących przypadkach:

- a) kiedy pierwotna zgoda dotyczyła materiałów przemieszczanych do przetworzenia lub ponownego przetworzenia, jeśli przemieszczanie zwrotne dotyczy odpadów promieniotwórczych lub innych produktów odpowiadających materiałowi pierwotnemu po przetworzeniu lub ponownym przetworzeniu, i zachowane są wszystkie odpowiednie przepisy prawne;
- b) w okolicznościach, o których mowa w art. 12, jeśli przemieszczanie zwrotne jest dokonywane na tych samych warunkach i przy takich samych specyfikacjach.

5. Komisja jest informowana o nieuzasadnionych opóźnieniach lub braku współpracy ze strony właściwych organów innego państwa członkowskiego.

Artykuł 10

Zezwolenie na przemieszczanie

1. Jeżeli wydane zostały wszystkie niezbędne zgody na przeprowadzenie przemieszczania, właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia są uprawnione do wydania posiadaczowi zezwolenia na przeprowadzenie przemieszczania, o czym informują odpowiednio właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia i każdego państwa członkowskiego tranzytu lub trzeciego państwa tranzytu.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, w żaden sposób nie wpływa na odpowiedzialność posiadacza, przewoźników, właściciela, odbiorcy ani żadnych innych osób fizycznych lub prawnych, które są zaangażowane w dane przemieszczanie.

3. Pojedyncze zezwolenie może dotyczyć więcej niż jednego przemieszczania, o ile spełnione są warunki określone w art. 6 ust. 2.

4. Zezwolenie zachowuje ważność przez okres nie dłuższy niż trzy lata.

Przy ustalaniu tego okresu ważności państwa członkowskie uwzględniają wszelkie warunki określone w zgodzie wydanej przez państwo członkowskie przeznaczenia lub państwo członkowskie tranzytu.

Artykuł 11

Potwierdzenie odbioru przemieszczenia

1. Odbiorca przesyła właściwym organom państwa członkowskiego przeznaczenia potwierdzenie odbioru każdego przemieszczenia w terminie 15 dni od jego otrzymania.

2. Właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia przesyłają kopie tego potwierdzenia odbioru państwu członkowskiemu pochodzenia oraz każdemu państwu członkowskiemu tranzytu lub państwu trzeciemu tranzytu.

3. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia przesyłają kopię tego potwierdzenia odbioru pierwotnemu posiadaczowi.

Artykuł 12

Przemieszczenie niedoszło do skutku

1. Państwo członkowskie przeznaczenia, państwo członkowskie pochodzenia lub państwo członkowskie tranzytu mogą zdecydować, że dane przemieszczanie musi zostać przerwane, jeśli warunki przeprowadzenia przemieszczania przestały być spełniane w świetle niniejszej dyrektywy lub nie są one zgodne z zezwoleniami lub zgodami wydanymi na mocy niniejszej dyrektywy.

Państwo członkowskie, które podjęło taką decyzję, niezwłocznie powiadamia o niej właściwe organy pozostałych państw członkowskich zaangażowanych w dane przemieszczanie.

2. Jeżeli przemieszczanie nie może dojść do skutku lub warunki przeprowadzenia przemieszczania nie są spełnione w świetle niniejszej dyrektywy, właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia zapewniają, by przedmiotowe odpady promieniotwórcze albo wypalone paliwo jądrowe zostały odebrane przez posiadacza, chyba że możliwe jest zastosowanie innego bezpiecznego rozwiązania. Właściwe organy zapewniają, by podmiot odpowiedzialny za przemieszczanie podjął w razie potrzeby działania naprawcze w zakresie bezpieczeństwa.

3. Koszty powstałe w przypadku, gdy przemieszczanie nie może dojść do skutku lub zostało przerwane, ponosi posiadacz.

ROZDZIAŁ 3

PRZEMIESZCZANIE POZA WSPÓLNOTĘ

Artykuł 13

Przywóz do Wspólnoty

1. Jeżeli odpady promieniotwórcze lub wypalone paliwo jądrowe objęte zakresem stosowania niniejszej dyrektywy mają zostać wprowadzone na teren Wspólnoty z państwa trzeciego, a kraj przeznaczenia jest państwem członkowskim, odbiorca składa do właściwych organów tego państwa członkowskiego wniosek o zezwolenie. Wniosek może dotyczyć więcej niż jednego przemieszczania, o ile spełnione są warunki określone w art. 6 ust. 2.

Do wniosku należy dołączyć dowody potwierdzające, że odbiorca zawarł umowę z posiadaczem mającym siedzibę w państwie trzecim, która to umowa została zaakceptowana przez właściwe organy tego państwa trzeciego i która zobowiązuje posiadacza do odbioru odpadów promieniotwórczych lub wypalonego paliwa jądrowego, w razie gdy przemieszczenie nie może dojść do skutku w sposób zgodny z niniejszą dyrektywą, o czym jest mowa w ust. 5 niniejszego artykułu.

2. Właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia przesyłają wniosek, o którym mowa w ust. 1, właściwym organom państwa członkowskiego tranzytu – o ile ma miejsce tranzyt – by wydały swoją zgodę.

Zastosowanie mają art. 8 i 9.

3. Jeżeli wydane zostały wszystkie zgody niezbędne do przeprowadzenia przemieszczania, właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia są uprawnione do wydania odbiorcy zezwolenia na przeprowadzenie przemieszczania, o czym informują odpowiednio właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia lub państwa trzeciego pochodzenia i każdego państwa członkowskiego tranzytu lub państwa trzeciego tranzytu.

Zastosowanie ma art. 10 ust. 2, 3 i 4.

4. Odbiorca przesyła właściwym organom państwa członkowskiego przeznaczenia potwierdzenie odbioru każdego przemieszczenia w terminie 15 dni od jego otrzymania. Właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia przesyłają kopie tego potwierdzenia krajowi pochodzenia oraz każdemu państwu członkowskiemu tranzytu lub państwu trzeciemu tranzytu.

5. Państwo członkowskie przeznaczenia lub państwo członkowskie tranzytu mogą zdecydować, że dane przemieszczanie nie może być kontynuowane, w przypadku gdy warunki przeprowadzenia przemieszczania przestały być spełniane w świetle przepisów niniejszej dyrektywy lub nie są one zgodne z zezwoleniami lub zgodami wydanymi na mocy niniejszej dyrektywy. Państwo członkowskie, które podjęło taką decyzję, niezwłocznie powiadamia o niej właściwe organy kraju pochodzenia.

6. Koszty powstałe w przypadku, gdy przemieszczenie nie może dojść do skutku lub musi zostać przerwane, ponosi odbiorca.

Artykuł 14

Tranzyt przez terytorium Wspólnoty

1. Jeżeli odpady promieniotwórcze lub wypalone paliwo jądrowe mają zostać wprowadzone na obszar Wspólnoty z państwa trzeciego, a kraj przeznaczenia nie jest państwem członkowskim, to osoba fizyczna lub prawna odpowiedzialna za organizację przemieszczania w państwie członkowskim, którego urząd celny ma wpuścić odpady promieniotwórcze lub wypalone paliwo jądrowe na terytorium Wspólnoty (państwo to zwane jest dalej „pierwszym państwem członkowskim tranzytu”), składa wniosek o zezwolenie do właściwych organów tego państwa członkowskiego. Wniosek może dotyczyć więcej niż jednego przemieszczania, o ile spełnione są warunki określone w art. 6 ust. 2.

Wniosek ten powinien zawierać dowody na to, że odbiorca mający siedzibę w państwie trzecim zawarł umowę z posiadaczem mającym siedzibę w państwie trzecim, która to umowa została uznana przez właściwe organy tego państwa trzeciego i która zobowiązuje posiadacza do odebrania odpadów promieniotwórczych lub wypalonego paliwa jądrowego, jeśli nie można przeprowadzić przemieszczania zgodnie z niniejszą dyrektywą, jak przewidziano w ust. 5 niniejszego artykułu.

2. Właściwe organy pierwszego państwa członkowskiego tranzytu przesyłają wniosek, o którym mowa w ust. 1, właściwym organom innych państw członkowskich tranzytu – o ile ma miejsce tranzyt – by wydały swoją zgodę.

Zastosowanie mają art. 8 i 9.

3. Jeżeli wydane zostały wszystkie zgody niezbędne do przeprowadzenia przemieszczania, właściwe organy pierwszego państwa członkowskiego tranzytu są uprawnione do wydania

osobie odpowiedzialnej, o której mowa w ust. 1, zezwolenia na przeprowadzenie przemieszczania, o czym informują odpowiednio właściwe organy wszystkich pozostałych państw członkowskich tranzytu lub państwa trzeciego tranzytu albo państwa członkowskiego pochodzenia lub państwa trzeciego pochodzenia.

Zastosowanie ma art. 10 ust. 2, 3 i 4.

4. Osoba odpowiedzialna, o której mowa w ust. 1, powiadamia właściwe organy pierwszego państwa członkowskiego tranzytu o tym, że odpady promieniotwórcze lub wypalone paliwo jądrowe dotarły do miejsca przeznaczenia w państwie trzecim, w terminie 15 dni od daty ich przybycia i wskazuje ostatni urząd celny Wspólnoty, przez który nastąpiło przemieszczenie.

Powiadomieniu temu towarzyszy deklaracja lub poświadczenie odbiorcy stwierdzające, że odpady promieniotwórcze lub wypalone paliwo jądrowe dotarły do właściwego miejsca przeznaczenia i wskazujące urząd celny, przez który nastąpił przywóz do państwa trzeciego.

5. Państwo członkowskie tranzytu może zdecydować, że dane przemieszczanie nie może być kontynuowane, w przypadku gdy warunki przeprowadzenia przemieszczania przestały być spełniane w świetle niniejszej dyrektywy lub nie są one zgodne z zezwoleniami lub zgodami wydanymi na mocy niniejszej dyrektywy. Państwo członkowskie, które podjęło taką decyzję, niezwłocznie powiadamia o niej właściwe organy kraju pochodzenia. Koszty powstałe w przypadku, gdy przemieszczenie nie może dojść do skutku lub nie może być kontynuowane, ponosi osoba odpowiedzialna, o której mowa w ust. 1.

Artykuł 15

Wywóz ze Wspólnoty

1. Jeżeli odpady promieniotwórcze lub wypalone paliwo jądrowe mają zostać wywiezione z terenu Wspólnoty do państwa trzeciego, posiadacz składa do właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia wniosek o zezwolenie. Wniosek może dotyczyć więcej niż jednego przemieszczania, o ile spełnione są warunki określone w art. 6 ust. 2.

2. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia zobowiązane są:

- a) powiadomić właściwe organy kraju przeznaczenia o planowanym przemieszczaniu i poprosić je o wydanie zgody; oraz
- b) przesłać wniosek, o którym mowa w ust. 1, do właściwych organów państw członkowskich tranzytu – o ile następuje tranzyt – by wydały swoją zgodę.

Zastosowanie ma art. 8.

3. Jeżeli wydane zostały wszystkie zgody niezbędne do przeprowadzenia przemieszczania, właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia są uprawnione do wydania posiadaczowi zezwolenia na przeprowadzenie przemieszczania, o czym informują odpowiednio właściwe organy państwa trzeciego przeznaczenia i każdego państwa członkowskiego tranzytu lub państwa trzeciego tranzytu.

Zastosowanie ma art. 10 ust. 2, 3 i 4.

4. Posiadacz powiadamia właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia o tym, że odpady promieniotwórcze lub wypalone paliwo jądrowe dotarły do miejsca przeznaczenia w państwie trzecim, w terminie 15 dni od daty ich przybycia, i wskazuje ostatni urząd celny Wspólnoty, przez który nastąpiło przemieszczenie.

Powiadomieniu temu towarzyszy deklaracja lub poświadczenie odbiorcy stwierdzające, że odpady promieniotwórcze lub wypalone paliwo jądrowe dotarły do właściwego miejsca przeznaczenia i wskazujące urząd celny, przez który nastąpił przywóz do państwa trzeciego.

5. Państwo członkowskie pochodzenia lub państwo członkowskie tranzytu mogą zdecydować, że dane przemieszczanie nie może być kontynuowane, w przypadku gdy warunki przeprowadzenia przemieszczania przestały być spełniane w świetle niniejszej dyrektywy lub nie są one zgodne z zezwoleniami lub zgodami wydanymi na mocy niniejszej dyrektywy. Państwo członkowskie tranzytu, które podjęło taką decyzję, niezwłocznie powiadamia o niej właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia.

Zastosowanie ma art. 12 ust. 2 i 3.

Artykuł 16

Zakaz wywozu

1. Właściwe organy państw członkowskich nie wydają zezwolenia na przemieszczanie:

- a) do miejsca przeznaczenia znajdującego się na południe od 60° południowej szerokości geograficznej; lub
- b) do państwa będącego stroną Umowy o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony (Umowa AKP-WE z Kotonu), które nie jest państwem członkowskim, bez uszczerbku dla art. 2; lub
- c) do państwa trzeciego, które zdaniem właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia nie posiada wedle kryteriów, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, możliwości administracyjnych, technicznych oraz struktury regulacyjnej dla bezpiecznego gospodarowania odpadami promieniotwórczymi lub wypalonym paliwem jądrowym,

jak zapisano we Wspólnej konwencji. Oceniając powyższe, państwa członkowskie należycie uwzględniają wszystkie istotne w tej kwestii informacje przekazane przez inne państwa członkowskie. Państwa członkowskie informują o tym corocznie Komisję i komitet doradczy utworzony na mocy art. 21.

2. Kryteria ułatwiające państwom członkowskim ocenę, czy spełnione są wymogi wywozu, są określone przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 21, z uwzględnieniem między innymi odpowiednich standardów bezpieczeństwa Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej (IAEA).

ROZDZIAŁ 4

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 17

Stosowanie standardowego dokumentu

1. W przypadku przemieszczeń objętych zakresem stosowania niniejszej dyrektywy stosuje się standardowy dokument.

2. Komisja, zgodnie z procedurą określoną w art. 21, opracowuje standardowy dokument, którego załącznik zawiera wykaz minimalnych wymogów stawianych poprawnie wypełnionemu wnioskowi.

Standardowy dokument wraz z załącznikami zostaje opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* oraz udostępniony w formie elektronicznej najpóźniej w dniu 25 grudnia 2008 r. W razie potrzeby dokument ten jest aktualizowany zgodnie z tą samą procedurą.

3. Wniosek o zezwolenie oraz wszelkie inne dokumenty i informacje, o których mowa w art. 10, 13, 14 i 15, są składane w języku akceptowanym przez właściwe organy państwa członkowskiego, w którym wnoszony jest wniosek o zezwolenie zgodnie z niniejszą dyrektywą.

Na żądanie właściwych organów kraju przeznaczenia lub kraju tranzytu posiadacz dostarcza poświadczone tłumaczenie na język przez nie akceptowany.

4. Wszelkie wymagane informacje dodatkowe związane z wydaniem zezwolenia na przemieszczanie są dołączane do dokumentu standardowego.

5. Bez uszczerbku dla innych odpowiednich przepisów wymagających jakichkolwiek innych dokumentów towarzyszących, wypełniony dokument standardowy, zaświadczenia należyte dopełnienie procedury wydawania zezwolenia, powinien towarzyszyć każdemu przemieszczeniu objętemu zakresem stosowania niniejszej dyrektywy, także w przypadkach gdy zezwolenie zawarte w jednym dokumencie odnosi się do więcej niż jednego przemieszczania.

6. Dokumenty te są udostępniane właściwym organom kraju pochodzenia i przeznaczenia oraz wszystkich krajów tranzytowych.

Artykuł 18

Właściwe organy

1. Państwa członkowskie najpóźniej do dnia 25 grudnia 2008 r. przekazują Komisji nazwę lub nazwy i adres lub adresy właściwego organu lub właściwych organów oraz wszystkie dane niezbędne do szybkiej wymiany informacji z tymi organami.

2. Państwa członkowskie regularnie przekazują Komisji wszelkie zmiany tych danych.

Artykuł 19

Przekazywanie informacji

1. Komisja formułuje zgodnie z procedurą określoną w art. 21 zalecenia dotyczące bezpiecznego i skutecznego sposobu przekazywania dokumentów i informacji w związku z niniejszą dyrektywą.

2. Komisja tworzy i obsługuje elektroniczną platformę wymiany informacji służącą publikacji:

- a) nazw(-y) i adresu(-ów) właściwego(-ych) organu(-ów) każdego z państw członkowskich;
- b) języków akceptowanych przez właściwe organy każdego z państw członkowskich; oraz
- c) wszelkich warunków ogólnych i dodatkowych wymogów – jeśli takie są – których spełnienie jest wymagane do wydania przez właściwe organy każdego z państw członkowskich zezwolenie na przemieszczanie.

Artykuł 20

Regularne sprawozdania

1. Do dnia 25 grudnia 2011 r., a następnie co trzy lata państwa członkowskie przekazują Komisji sprawozdania z wdrażania niniejszej dyrektywy.

2. Na podstawie tych sprawozdań Komisja, postępując zgodnie z procedurą określoną w art. 21, sporządza sprawozdanie zbiorcze dla Parlamentu Europejskiego, Rady oraz Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, zwracając szczególną uwagę na wdrożenie art. 4.

Artykuł 21

Komitet doradczy

1. W wykonywaniu zadań określonych w art. 16 ust. 2, art. 17 ust. 2, art. 19 ust. 1 oraz art. 20 ust. 2 Komisja wspierana jest przez komitet o charakterze doradczym, w którego skład wchodzi przedstawiciele państw członkowskich i któremu przewodniczy przedstawiciel Komisji (zwany dalej „komitetem”).

2. Przedstawiciel Komisji przedkłada komitetowi projekt działań, które należy podjąć. Komitet wydaje opinię na temat takiego projektu w terminie, który może zostać wyznaczony przez przewodniczącego zależnie od pilności sprawy, w razie potrzeby w drodze głosowania.

3. Opinia komitetu zostaje zapisana w protokole. Każde z państw członkowskich ma prawo wnieść o zamieszczenie w protokole swojego stanowiska.

4. Komisja uwzględni opinię wyrażoną przez komitet. Informuje ona komitet o sposobie uwzględnienia jego opinii.

Artykuł 22

Transpozycja

1. Przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy zostają wprowadzone w życie przez państwa członkowskie nie później niż dnia 25 grudnia 2008 r. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadomią o nich Komisję.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty głównych przepisów krajowych przyjmowanych przez nie w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 23

Uchylenie

1. Dyrektywa 92/3/Euratom zostaje niniejszym uchylona ze skutkiem od dnia 25 grudnia 2008 r., bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich co do terminu jej transpozycji do prawa krajowego oraz co do jej stosowania.

2. Odesłania do uchylonej dyrektywy uznaje się za odesłania do niniejszej dyrektywy i są one odczytywane zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku.

*Artykuł 24***Przepisy przejściowe**

1. Jeżeli przed dniem 25 grudnia 2008 r. wniosek o zezwolenie został prawidłowo zatwierdzony przez właściwe organy kraju pochodzenia lub przedłożony tym organom, do wszystkich działań związanych z przemieszczaniem objętych tym zezwoleniem zastosowanie ma dyrektywa 92/3/Euratom.

2. Rozpatrując wnioski o zezwolenie złożone przed dniem 25 grudnia 2008 r. na więcej niż jedno przemieszczanie odpadów promieniotwórczych lub wypalonego paliwa jądrowego do państwa trzeciego będącego krajem przeznaczenia, państwo członkowskie pochodzenia uwzględnia wszystkie istotne okoliczności, a w szczególności:

- a) zaplanowany harmonogram wszystkich przemieszczeń objętych tym samym wnioskiem;
- b) uzasadnienie objęcia wszystkich przemieszczeń tym samym wnioskiem;
- c) stosowność wydania zezwolenia na liczbę przemieszczeń, która jest mniejsza od liczby wskazanej we wniosku.

3. Do czasu udostępnienia standardowego dokumentu, o którym mowa w art. 17 niniejszej dyrektywy, do celów niniejszej dyrektywy stosuje się odpowiednio dokument standardowy określony decyzją Komisji 93/552/Euratom ⁽¹⁾.

*Artykuł 25***Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 26

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 listopada 2006 r.

W imieniu Rady

J. KORKEAOJA

Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 93/552/Euratom z dnia 1 października 1993 r. ustanawiająca standardowy dokument dla nadzoru i kontroli przesyłania odpadów radioaktywnych określonych w dyrektywie Rady 92/3/Euratom (Dz.U. L 268 z 29.10.1993, str. 83).

ZAŁĄCZNIK

TABELA KORELACJI

Dyrektywa 92/3/Euratom	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2	Artykuł 5
Artykuł 3	Motyw pierwszy
Artykuł 4 akapit pierwszy zdanie pierwsze	Artykuł 6 ust. 1
Artykuł 4 akapit pierwszy zdanie drugie	Artykuł 7 ust. 1
Artykuł 4 akapit drugi	Artykuł 17 ust. 1
Artykuł 4 akapit trzeci	brak
Artykuł 5 ust. 1	Artykuł 6 ust. 2
Artykuł 5 ust. 2	Artykuł 10 ust. 4
Artykuł 6 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuł 9 ust. 1
Artykuł 6 ust. 1 akapit drugi	Artykuł 17 ust. 1
Artykuł 6 ust. 2	Artykuł 9 ust. 3
Artykuł 6 ust. 3	Artykuł 9 ust. 1 akapit drugi
Artykuł 6 ust. 4	Artykuł 9 ust. 2
Artykuł 7 akapit pierwszy	Artykuł 10 ust. 1
Artykuł 7 akapit drugi	Artykuł 17 ust. 1
Artykuł 7 akapit trzeci	Artykuł 10 ust. 2
Artykuł 8	Artykuł 17 ust. 5
Artykuł 9 ust. 1, pierwsza część zdania	Artykuł 11 ust. 1
Artykuł 9 ust. 1, ostatnia część zdania	Artykuł 17 ust. 1
Artykuł 9 ust. 2, zdanie pierwsze	Artykuł 11 ust. 2
Artykuł 9 ust. 2, zdanie drugie	Artykuł 11 ust. 3
Artykuł 10 ust. 1	Artykuł 13
Artykuł 10 ust. 1, koniec pierwszego zdania	Artykuł 17 ust. 1
Artykuł 10 ust. 2	Artykuł 14
Artykuł 10 ust. 3	Artykuł 13
Artykuł 11	Artykuł 16 ust. 1
Artykuł 12 ust. 1	Artykuł 15 ust. 1
Artykuł 12 ust. 2	Artykuł 15 ust. 3
Artykuł 12 ust. 3	Artykuł 10 ust. 2
Artykuł 12 ust. 4	Artykuł 17 ust. 1
Artykuł 12 ust. 5	Artykuł 15 ust. 4 akapit pierwszy
Artykuł 12 ust. 6	Artykuł 15 ust. 4 akapit drugi

Dyrektywa 92/3/Euratom	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 13	Artykuł 1 ust. 3
Artykuł 14	Artykuł 2
Artykuł 15 ust. 1	Artykuł 12 ust. 2
Artykuł 15 ust. 2	Artykuł 13 ust. 1 akapit drugi
Artykuł 16	Artykuł 9 ust. 4
Artykuł 17	Artykuł 18
Artykuł 18	Artykuł 20
Artykuł 19	Artykuł 21
Artykuł 20 tiret pierwsze, drugie i trzecie	Artykuł 17 ust. 1
Artykuł 20, tiret czwarte	Artykuł 16 ust. 2
Artykuł 20, tiret piąte	Artykuł 20 ust. 2
Artykuł 21	Artykuł 22
Artykuł 22	Artykuł 26
	Artykuł 3 (nowy)
	Artykuł 4 (nowy)
	Artykuł 8 (nowy)
	Artykuł 19 (nowy)
	Artykuł 23 (nowy)
	Artykuł 24 (nowy)
	Artykuł 25 (nowy)